

عنوان مقاله:

عوامل موثر در شکل گیری جغرافیای تاریخی امارت اردلان در عصر صفوی

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 11، شماره 43 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نصراله پور محمدی املشی - دانشیار گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین (نویسنده مسئول) poor_amlashi@yahoo.com

برومند سورنی - دانشجوی دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین bsorni@yahoo.com

خلاصه مقاله:

جغرافیای هر حکومتی، در کنار عوامل گوناگون سیاسی، اقتصادی، دینی و غیره از مولفه های موثر در میزان اقتدار و نفوذ حاکمان می باشد. موقعیت جغرافیایی هر سرزمین و ناحیه ای بر روند تحولات داخلی و خارجی هر حکومتی تاثیر عمیق و درخور توجه دارد که در این راستا می توان گفت امارت اردلان در دوره صفوی به دلیل واقع شدن در نقطه تلاقی دو امپراطوری صفوی و عثمانی از حالت سکون خارج و در بطن و متن رویدادهای این عصر وارد گردید. بیداری و شکل گیری حدود و ثغور اردلان و ورود آن در جریان رویدادهای این دوره تا حد زیادی معلول موقعیت جغرافیایی و وزن ژئوپلیتیکی آن بود که در قبض و بسط آن مولفه های گوناگون موثر بودند. در کنار این موقعیت ویژه، عوامل سیاسی، نظامی، مذهبی و زبانی نیز در ارتقا جایگاه این امارت در عصر صفوی دخیل بودند. این مولفه سبب گردید امارت اردلان در این عصر در وسعت و توسعه ی ارضی خود مسیر پر فراز و نشیب را طی نماید.

کلمات کلیدی:

ایران، صفویه، کردستان، جغرافیای تاریخی اردلان، عثمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1857139>

